22 segundos

Eva Mejuto

Club de Lectura Igualdade – IES N.º 1 - Curso 2022-2023

XERAIS

Coordinadora do salón do Libro Infantil e Xuvenil de Pontevedra

Dende 2017 coordina este evento que xa vai pola súa XXIª edición e que se foi convertendo co paso dos anos nun dos referentes do sector das lecturas dos máis novos e as máis novas a nivel europeo.

Nestes últimos anos estase a apostar pola internacionalización do Salón.

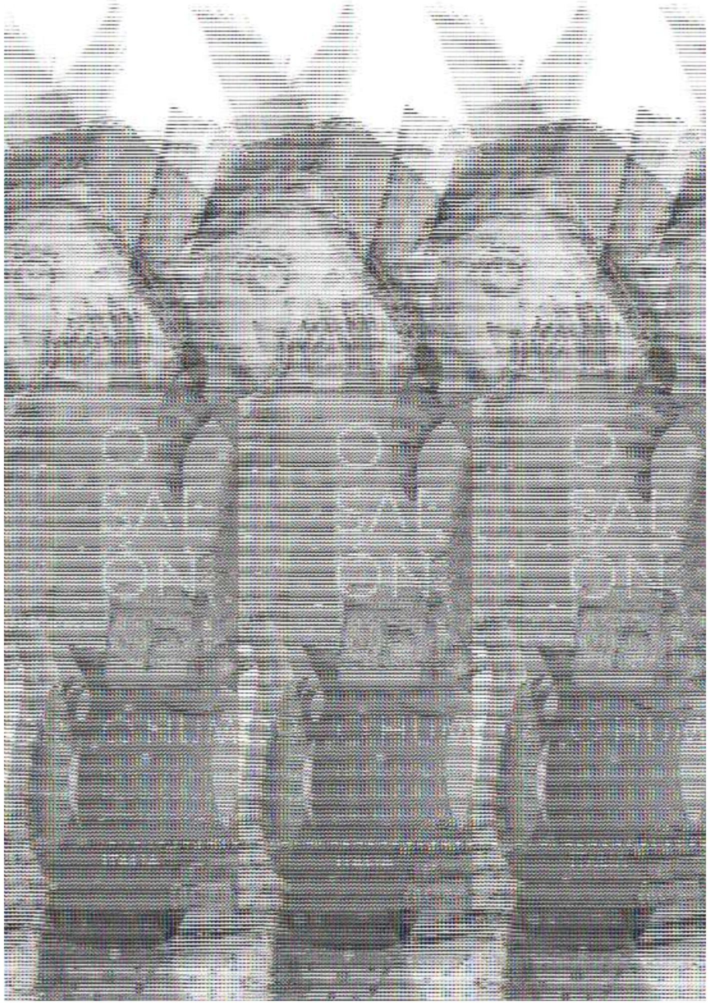

Crítica literaria e animadora cultural, activista e formadora

PINTO E MARAGOTA

PROGRAMA MUNICIPAL POLA DIVERSIDADE SEXUAL

Mestrado Universitario
en libro ilustrado
e animación audiovisual

kalandraka

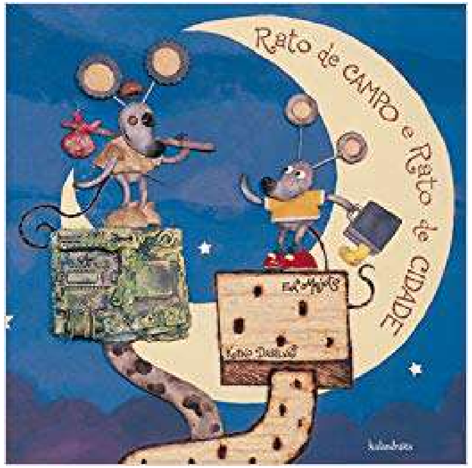

XERAIS

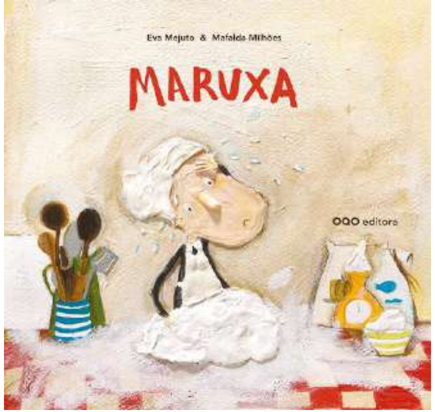

OQO editora

"Son Álex, un mozo transexual. Abro este vlog para compartir con vós a miña vida. Quen me coñeza e estea a ver este vídeo entenderá moitas cousas, ou mesmo non comprenderá –ou non quererá comprender– nada. O distinto asusta, dá vertixe porque obriga a cuestionarse tantas cousas... E por iso fago este vídeo, porque non quero ter máis medo, nin vergoña de ser quen son".

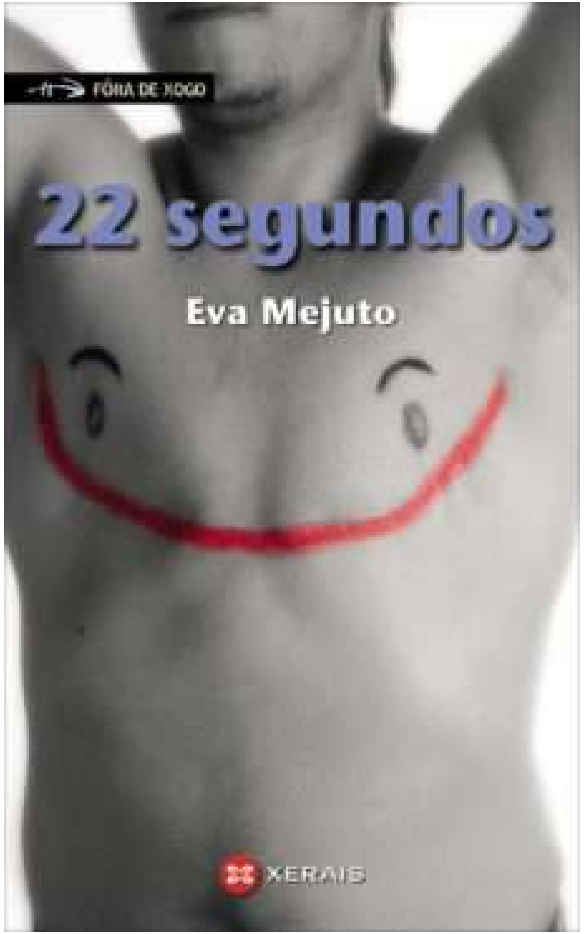

«A luz vermella da cámara escintilaba diante del. Levaba moito tempo dándolle voltas á idea e estaba claro que quería facelo, mais agora a cámara acesa estáballe a pedir que falase xa, dunha vez.

Veña, ho, a que esperas? Bótao fóra. E logo non trousa todo o mundo o que pensa, o que fai, o que come e ata o que mexa en Internet? O que non se di é coma se non existise, dixéralle o avó un día, e xa ían sendo horas de existir. Álex, ata o de agora, só vivira de portas para dentro. Comezou a transpirar unha suor fría que lle escorregou polas costas ata o van. Xa non había marcha atrás. Estaba decidido. […]

Antes de que lle dese tempo a pensar, conectou a cámara co ordenador. Vinte e dous segundos. Ese foi o tempo que tardou o arquivo en subir á rede.»

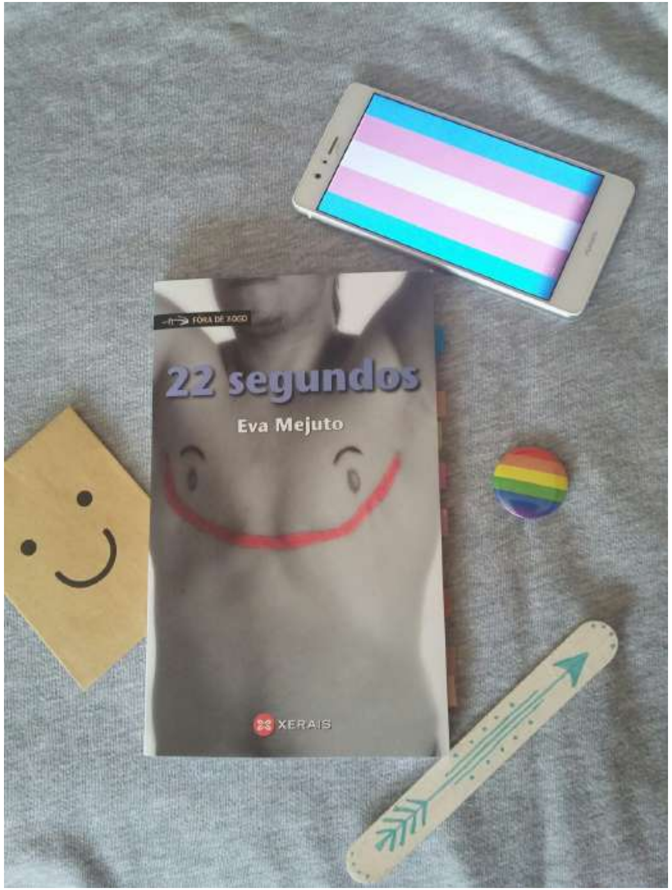

Imaxe tirada do blogue
O recuncho lector

«Fala, fala todo o que queiras, gardar as cousas dentro non serve máis que para que apodrezan. A túa nai tivo sempre ese problema, e non hai maneira de quitarllo, se fose quen de trousar todo o que leva dentro, habería de ser moito máis feliz. Xa bastante calamos nesta familia e, para o tempo que me queda, non quero nin unha mentira nin un silencio máis na casa. O que non dicimos é coma se non existise, por iso as cousas hai que falalas.»